

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลในการคืนอาการตามมาตรา 19 ทวิ ระหว่างระบบวางแผนประกันโดยกับระบบการใช้หนังสือธนาคารค้ำประกันหรือการชำระเงินสด

ชื่อผู้เขียน : นายมานิต สังขพันธ์
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์
ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

- | | |
|---|----------------------|
| 1. ดร. อรุณธรรม พรมนະ
2. รองศาสตราจารย์ ชลิตา ศรമณี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาวลักษณ์ สุขวิรช | ประธานกรรมการ |
|---|----------------------|

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการคืนอาการตามมาตรา 19 ทวิ ระหว่างระบบวางแผนประกันโดยกับระบบการใช้หนังสือธนาคารค้ำประกัน หรือการชำระเงินสด โดยพิจารณาจากความแตกต่างในเรื่องความรวดเร็วในการบริการความถูกต้องในการตรวจเอกสาร ความสะดวก ความโปร่งใสในการทำงานของเจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ เช่น สภาพคล่องทางการเงิน การนำเทคโนโลยีมาใช้ ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการหรือตัวแทนออกของ และข้าราชการที่ปฏิบัติงานคืนอาการกรณีผลิต เพื่อการส่งออกของส่วนคืนอาการ สำนักงานศุลกากรส่งออกท่าเรือกรุงเทพ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ขั้นตอนการใช้หนังสือธนาคารวางแผนประกัน และขั้นตอนการขอคืนอาการของระบบวางแผนประกันโดย จะมีประสิทธิผลในการให้บริการที่ดีกว่า เช่น ความรวดเร็วในการทำงาน ความถูกต้องในการตรวจเอกสาร ความสะดวกจากขั้นตอนที่

ลดลง สภาพคล่องทางการเงิน และการนำเทคโนโลยีมาใช้ ส่วนขั้นตอนอื่นๆ นั้น ผู้ประกอบการและข้าราชการให้ความเห็นว่ามีวิธีการปฏิบัติใหม่อนๆ กัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการหรือตัวแทนออกของมีความเห็นว่า การคืนอกรตามมาตรา 19 ทวิ ของระบบประกันล้อย มีความสะดวกกว่าระบบการใช้หนังสือธนาคารคำประกัน หรือการชำระเงินสด โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 18.7) ที่ใช้บริการขอคืนอกรตามระบบดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องมาจากระบบการคืนอกรแบบวงประกันล้อย ได้กำหนดให้ของเงินจากธนาคารได้เพียงธนาคารเดียวเท่านั้น และต้องใช้วงเงินสูงกว่าระบบการคืนอกรแบบการใช้หนังสือธนาคารคำประกันหรือการชำระเงินสด จนเป็นเหตุทำให้ผู้ประกอบการไม่ได้รับความสะดวก เนื่องจากวงเงินกู้ไม่เพียงพอ

จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงมีข้อเสนอแนะบางประการ เพื่อเป็นแนวคิดในการปรับปรุงระบบการคืนอกร ตามมาตรา 19 ทวิ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงควรที่จะศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ทั้งผู้บริหารของกรมศุลกากร และผู้บริหารของผู้ประกอบการ หรือผู้บริหารของบริษัทตัวแทนออกของ

The purpose of this research project is to compare the effectiveness of using the revolving guarantee system with the bank guarantee system and cash system under the 19-bis drawbacks. The research focused on their finely of services, due diligent of documents, facilitation, transparency on working, financial liquidity, application of technology efficiency of the staffs. The research has been conducted by surveying opinions from the entrepreneurs or their shipping agencies and the custom staffs who work in the export refund Section.

The research finding are that the bank guarantee system and revolving system are more effectiveness in terms of timely due diligent of documents, less processes, financial liquidity and using new technology However in other topics every systems practice in the same way.

The research also found that only 18.7% of samples who are the entrepreneurs chose to get their refund by using the revolving guarantee system because of the difficulty of the system line.

In conclusion, the research suggested that more details from entrepreneurs, shipping companies and custom department's staffs should be collected in order to use as a guideline for improving the effectiveness of customs department.